

Minimalizm art inspiracją architektury współczesnej

„Najciekawszą charakterystyką kostki jest to, że jest ona stosunkowo nieciekawa. Dlatego jest najlepszą formą do wykorzystania jako podstawa jednostka do jakiegokolwiek bardziej złożonej funkcji, jako gramatyczne urządzenie od którego praca może być kontynuowana.”¹

Redukcjonizm był jedną z głównych konwencji minimalizmu, jednak nie był on jak możemy pozornie sądzić brakiem wynikającym z tendencji kierunku. Minimaliści twierdzili, że sprzeciwiają się redukcji i w tym sensie ich „brak” został w dziele odkryty na nowo jako pusta przestrzeń dopełniająca piękno. „Brak” nie mógł być w tym sensie rezygnacją, a wręcz paradoksalnie uzupełnieniem. Pustka to dodatkowy element wprowadzający ład przestrzenny i geometryczny.

Spróbujmy więc rzucić trochę światła na formy architektoniczne tego kierunku. Minimaliści kładą nacisk na czystość formy i kompozycji.

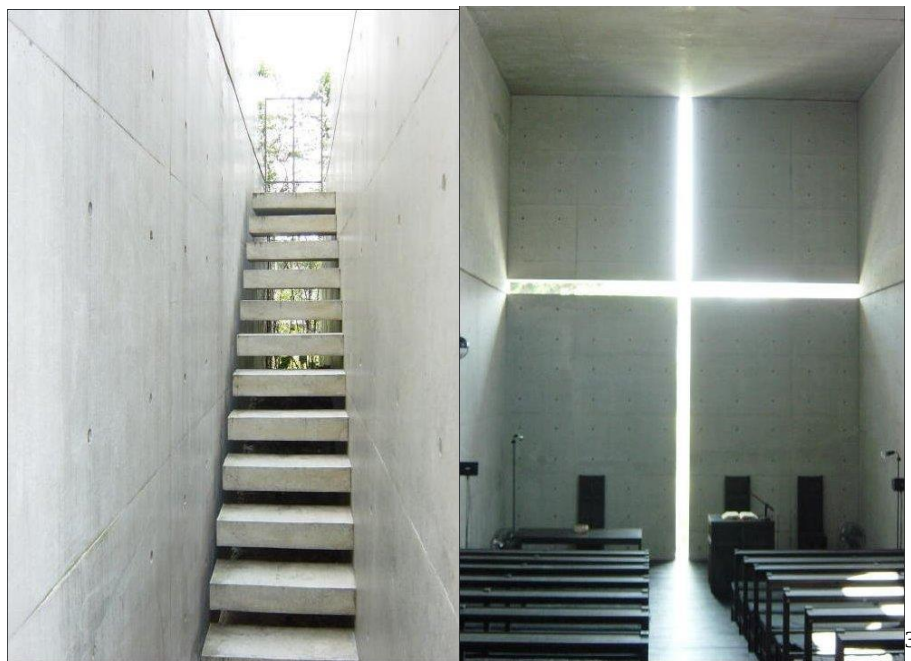

Zaprojektowane wnętrza przedstawiają nam współgranie światła i bryły. Zdajemy sobie sprawę z tego, że każdy nowy element zniszczyłby ten totalny ład. Zepsuł zaistniałą harmonię. Odbiorca bardzo łatwo oswaja się z wnętrzem stworzonym z tak

¹ Bolesław Stelmach „Architektura mimalistyczna. Wybrane aspekty.”(art.), Biblioteka Cyfrowa Politechniki Krakowskiej.

² <http://www.skyscrapercity.com/showthread.php?t=559843> A Sakamoto

prymitywnych elementów. Są one schematyczne. Równie szybko nudzi się nimi, ponieważ nie dają mu one pełni skojarzeń. Podmiot może czuć się wyalienowany w styczności z taką sztuką, będzie szukał wypełnienia pustki. Szybka identyfikacja może nie wystarczyć.

Nie da się ukryć, że zaprezentowany obiekt jest bardzo charakterystyczny. Uwagę przyciąga jego silna kontrapunktowość. Przedstawiona na rysunku ściana ołtarzowa angażuje uwagę widzów; zwracają oni uwagę na umieszczony tam krzyż, który w zasadzie nie istnieje. Efekt świetlny sprawia to oczywiste dla nas wrażenie, w ciemniejszym pomieszczeniu oczywiście jasność będzie oślepić widzów. Możemy tu doszukiwać się metafizycznych odniesień, czysta forma, brak formy jako droga do połączenia się z absolutem. To właśnie proste formy działają na podświadomość, ułatwiają kontemplację umysłu. Być może nie widzimy krzyża na ścianie tylko cztery płyty z betonu, które nie potrafią się zetknąć. Wnętrze charakteryzuje się zimnymi płowymi barwami i minimalistyczną obojętnością, wcześniej już przeze mnie wspomnianą. Jednak w przypadku świątyni styl ten świetnie się przyjmuje, w owej człowiek poszukuje spokoju.

4

Na rysunku widzimy szklaną konstrukcję na wodzie. Przeźroczystość budynku nadaje mu poczucie lekkości. Forma architektoniczna ma pewien specyficzny walor, który szybko możemy zauważyć. Budynek próbuje koegzystować z żywiołem. Forma trwała materialna i mniej trwała: żywioł woda, który ulega nieustannym i swobodnym deformacjom. Możemy tu doszukiwać się przeciwieństw jak i analogii. Barwa nie pozostaje bez znaczenia, jest kluczem. Niebo może być tak samo niezauważalne jak cieniutkie szyby. Meble zdają się na nikogo nie czekać, z niczego nie czerpią energii w tym sensie nie wyobrażam sobie ludzi w takim pomieszczeniu.

---

³ <http://www.skyscrapercity.com/showpost.php?p=17192736&postcount=28> [OSAKA, Japonia - 1989/1999]

Ibaraki Kasugaoka Kyokai Church - Kościół Światła

⁴ Prezentacja Kengo Kuma <http://www.skyscrapercity.com/showpost.php?p=17219466&postcount=48>

To wnętrze o charakterze minimalistycznym, ale o nieco bardziej przyjaznym klimacie. Bardzo zaintrygowało mnie okno, które nie odbiega zasadniczo od tendencji ale nieco ją odwraca. Moglibyśmy właściwie stwierdzić, że nie widzimy okna ale cztery puste kwadratowe formy, które nie mogą się dopełnić w wyniku materii, która staje na ich drodze. Analogicznie jak przypadku Kościoła Światła. Takie odczytanie wydanie mi się właściwsze niż założenie, że ramy okna po prostu są i zamykają przestrzeń. To właśnie ten oczywisty brak dodatkowych elementów, czyni to wnętrze tak magicznym. Dzięki „brakowi” staje się ono znacznie obszerniejsze. Jednak nie możemy zapominać, że całkowita przeźroczystość obiektu odwróciłaby nasze wrażenia percepcyjne. Inne wrażenia odnosimy w kontakcie z budowlą ze szkła. Więc i sam „brak” musi zostać wpisany w swój kontekst.

